

РЕШЕНИЕ

№ 5002

гр. София, 28.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 21.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4587** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1, чл. 85, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Адвокат Д. Г., като пълномощник на М. Е. Г. – лице без гражданство оспорва Решение № 3-ОК/18.03.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадена от чужденеца последваща молба, рег. № УП 4350/12.03.2021 г.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адвоката, който поддържа жалбата и не претендира разноски за водене на делото.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Като съобрази представените по делото доказателства и доводите на страните, Съдът намира следното.

М. Е. Г. – лице без гражданство е поискал за първи път да му бъде предоставена международна закрила, с молба от 14.06.2010 г., но с Решение № УП-128/15.09.2010 г. на интервюиращ орган молбата е отхвърлена. Решението е оставено в сила с Решение № 705/16.11.2010 г. на Административен съд - Плевен, по адм. дело №870/2010 г. Втора молба е подадена на 06.02.2019 г. и тя не е допусната до производство по същество, за което е постановено Решение № 14-ОК/18.02.2019 г. С процесната, трета поред молба, рег. № УП 4350/12.03.2021 г. (л. 21 от делото) чужденецът твърди, че Посолството на Руската федерация в РБ отказва да му предостави руско гражданство, като е представил справка от Посолството, че не е гражданин на тази държава. Компетентен интервюиращ орган, с оспореното решение от 18.03.2021 г., на

основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ е отказал да допусне молбата за разглеждане по същество, като основал отказа си с чл. 13, ал. 2, т. 4 с.з. – разпоредба, която е действала до 18.10.2020 г., понеже е изменена – ДВ, бр. 89/2020 г. Според т. 4 (отм.), както и според ал. 2 на чл. 13 ЗУБ, подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се разглежда по реда на чл. чл. 76а-76в.

С молбата, получена в ДАБ на 12.03.2021 г., чужденецът за пореден път е поискал предоставяне на международна закрила, като заявил, че К. отдел при посолството на Руската федерация в Република България му е отказало гражданство. Към молбата е било приложено ксерокопие на превод от руски на български език, на справка от 20 август 2020 г. за липса на гражданство на Руската федерация (л.22 от делото), без да е посочено, че е наличен отказ за предоставяне на руско гражданство. За да постанови процесното Решение № 3-ОК/18.03.2021 г. интервюиращият орган е изложил мотиви, според които чужденецът е посочил ново обстоятелство (справката от Посолството), но предвид датата на издаването и, тя е невалидна. В заключение е приел, че молителят не е представил писмени доказателства, обосноваващи настъпване на нови обстоятелства, от съществено значение за личното му положение. Позовал се е и на Заповед № 316з-3699/07.11.2018 г. от директора на Областна дирекция на МВР - П., с която на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Тази заповед обаче, е отменена с Решение № 15565/15.11.2019 г. на ВАС, по адм. дело № 7816/2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна. Решение № 3-ОК/18.03.2021 г. на интервюиращ орган е правилно като краен резултат, но мотивите за този извод са различни от тези на административния орган.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство.

Анализът на цитираните правни норми сочи, че в производство по чл. 76б ЗУБ допустимостта на жалбата се преценява, въз основата на представени от чужденеца писмени доказателства, без провеждане на интервю. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Доказателствената сила на представените документи, относимостта и

валидността им са въпрос на преценка по същество, едва в производство по общия ред, за предоставяне на международна закрила, а не в такова като настоящото, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба. Съдържанието на справка от Посолството на Руската федерация дава информация само за това, че молителят не е гражданин на тази държава, но не и дали е поискал да му бъде предоставено такова гражданство, предвид мястото му на раждане – [населено място], Област Б., РФ, респ., да е получил отказ. Независимо, че преводът на справка не е приложен в оригинал, както и че е била издадена преди повече от шест месеца по – рано, съдържанието ѝ позволява да бъде направен извод, че молителят не се позовава на ново обстоятелство, което е от съществено значение за личното му положение, относно държавата му на произход. Възражението, че молителят не бил информиран на разбираем за него език, конкретни какви писмени доказателства следва да представи, е неоснователно. При подаване на последваща молба инициативата за представяне на доказателства, явяващи се нови, е на самия молител. Освен това, жалбоподателят живее в РБ повече от десет години и със сигурност българският език е разбираем за него. Позоваването от страна на интервюиращия орган, на отменената Заповед № 316з-3699/07.11.2018 г. за налагане на ПАМ не се отразява на законосъобразността, на преценката по чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Съдът приема, че с последващата си молба за закрила, рег. № УП 4350/12.03.2021 г. М. Е. Г. – лице без гражданство не се е позовал на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, включително от гледна точка преценка за наличие на основанията, по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Като не е допуснал тази молба за разглеждане в административно производство по общия ред, ответникът е постановил материално правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 3, вр. ал. 1 ЗУБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на М. Е. Г. – лице без гражданство, против Решение № 3-ОК/18.03.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадена от чужденеца последваща молба, рег. № УП 4350/12.03.2021 г. г.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: